

Karel IV. potvrzuje Zlatou bulu sicilskou

Karel IV. po celou dobu své vlády usiloval o posílení a územní rozšíření českého státu. České království s přivtělenými zeměmi představovalo mocenskou základnu dynastie Lucemburků ve Svaté říši římské, bez níž by Karel nemohl dosáhnout římskoněmeckého trůnu a úspěšně vládnout v Říši i v Evropě. Zásadní význam pro další vývoj českého státu představovalo celkem **17 listin vydaných Karlem IV.** dne **7. dubna 1348** na sjezdu svolaném do Prahy. Listiny tvořily jakousi ústavu českého státu. Vymezovaly postavení českého krále a zemí, v nichž suverénně vládl, vůči Svaté říši římské a současně zajišťovaly vnitřní státoprávní uspořádání českého státu a ústřední postavení českého krále v tomto státě. V první z listin Karel souhrnně potvrdil všechna privilegia, práva a svobody udělené českým králům římskými panovníky. V dalších listinách pak jednotlivě inseroval a stvrdil starší dokumenty, především tzv. Zlatou bulu sicilskou. Mimořádný význam pak měly dvě listiny, v nichž Karel IV. zavedl novou státní instituci „Koruna království Českého“ (Česká koruna). První z nich se týkala Moravy, tvořené třemi samostatnými celky (biskupství olomoucké, Moravské markrabství, Opavské vévodství), jež byla lény českého krále a Koruny. Druhou listinou vtělil formou léna k českému státu jednotlivá slezská knížectví. Státní instituce „Koruna království Českého“ zahrnovala všechny země, území, města a hrady, jimž vládl český král buď přímo, nebo z titulu nejvyššího lenního pána, a jako suverénní panovník garantoval její celistvost.